

Ниси ти тај који је умро. Ми смо. Онолико година колико си ти био забрањен - ми нисмо били ни слободни, ни своји. Зато, немамо ми последњи поздрав теби - него га ти имаш за нас. За све оне који остају да почивају у немиру, док твоји прогонитељи и даље остају наши џелати.

А тај твој последњи поздрав нама је - твоја песма:

ДНО ДНА

*Напиши, брате нешто и о Овима
Знао си фору да се стих очеличи
Напиши нешто, макар ситним словима
Не буди јаје, то на тебе не личи;
Провали риму за ноторну лаж, за дубок уздах посусталог сна
Риму за тмину и тишину на дну дна.
Оплети, брале, и не ударај ламент
На тај смо фазон мајмуне и призвали
Смрада са фарме пустимо у парламент
Онда се крстимо кад нешто извали;
Откад је света и века и нас, највеће протуве приграбе власт
Растури сватове пијани сват, братија прогласи грабеж за Крсташки рат.
Дно дна!
Ал' све је то већ виђено.
Дно дна!
Сви трпимо постиђено.
Дно дна!
Но, и споре свеће догоре и филм се прекида.*

Дно дна!
Скупштински 'леб без мотике;
Дно дна!
То спада у наркотике
Дно дна!
Са те се игле не скида.
Знам, није лако, све се мање-више зна
Велике речи сићушне су постале
Нађи бар нешто што светлуца на дну дна
Изведи неки трик за нас Преостале;
Сиђи у тај бунар, уклет и тих
Све наше новчиће откриј за Њ их
За клинце чисте и збуњене
Рашчини све наше жеље неиспуњене...
Дно дна!
Хлеба и аудиција.
Дно дна!
Срећа је тешка циција.
Дно дна!
Остаре деца на драфту на асфалту, у злу;
Дно дна!
Могли би бити гиганти
Дно дна!
Ал' све су више мигранти
Дно дна!
У својој земљи, на свом тлу.
Дно дна!
Кличе се небулозама
Дно дна!
У инат дијагнозама
Дно дна!
И исти крезуби статисти млате барјаком.
Дно дна!
И што је више штрајкова
Дно дна!
Пазари више лајкова
Дно дна!

Брбракшино грађанине, чистог срца и магични сањару бескрајне душе...